

lán arra is gondolnak, hogy itt valami nem stimmel. Mindegy. A szomszédok szava közvélemény. Ha már tudnak a nőviátusról, nem lehet változtatni a dolgokon. Különben a kislány biztosan pártában marad.

Hogy ez a merengés meddig tart? Illik legalább 4—5 órahosszáig. Különben a novia sír, hogy nem szeretik eléggé.

Mikor aztán a szegény lovag hiába helyezi testsúlyát jobb lábáról a bal lábára és viszont, mert már mind a kettő tökéletesen felmondta a szolgálatot, búcsút int kedvesének. Utja legtöbbször a »barba« vezet, ahol aztán »ron«-ba fojtják meg nem értett bánatukat. Ez az erős cubai pálinka aztán meg is teszi hatását.

Persze vannak igazi szerelmesek is. Ezek már leleményesek. Nem lehet bemenni? Sebaj. Megvárják a szürkületet, s a gyér világot használják ki, hogy a szokás békjóin kifogjanak. Be-bedugják fejüket a kis ablakon. Mily szándékkal? Nem tudom. De, mint mindent megfigyelő turista, egy alkalommal néztem az időt. Szó köztünk maradjon, 12 és fél percet stopoltam.

Jött a modern építészet és az ifjú völegényeknek sok-sok kellemetlenséget hozott. Például a jegyes emeleten lakik. A szerelem azonban leleményes. — Mindenkor talál megoldást. A völegény egyszerűen áthurcolódik az utca másik oldalára. Kissé hangosabban, de társaloghatnak. A baj csak az, hogy így az összes szomszédok tudomást szereznek titkairól. — Később ez is megoldódik. Néma artikulációval, vagy jelekkel beszélnek. Hihetetlen tökélyre viszi egynémelyik Don Juan. Európának persze mindez igen érdekes. Nekem is az volt, de csak egy ideig.

Ifjú kanáriai koromban sétálgatok az utcán. Közvetlen előttem egy jól öltözött fiatalember hirtelen hátraszegi nyakát. Majd a nem éppen természetes helyzetben elkezd motyogni. Bizonyosan vándorénekes, — gondoltam. Lakás híján az utcán gargarizál?!

Az idő múlik. A helyzet nem változik, sőt értelmetlen hadonászása egyre hevesebb.

Na, — mondok — ennek fele sem tréfa. Ezt a pasast meg kell nyugtatnom. Vagy van felebaráti szeretet, vagy nincs... A segítségnyújtás legjámborabb szándékával közeledek emberem felé. Mutató újjammal kissé megbökdösöm. Csittítgatom.

— Földi, talán valami baj van?

Nem felel. Ujra megbökdösöm, erősebben. Közben hangom a lehető legmegnyugta-

több skálán mozog. — Földi így, földi úgy...

A jámbor lélek hirtelen megfordul és egy rettenetes nyaklevest igazít a fülem alá. Hirtelenében nem is tudtam, mit csináljak. Pár pillanat és már emelkedett a kezem... mégis nem, — mondom — beteggel nem illik gorombáskodni. Éktelenül zúgott a fülem. Megint kezdem a nyugtatást.

De látom ám, hogy az atyafi újra készülődik egy pofonnal. Ebben aztán szerényen megelőztem. Szóval egyszer a spanyol, egyszer én...

Ez a szórakozás nem tudom meddig tartott volna, ha az ékesszavú menyasszony bele nem rikácsol:

— Usted un burro... jegyezze meg magának, hogy ez illetlenség volt.

Ejnye, ejnye, úgy látszik, pásztorórát zavartam meg...

Pontosan nem tudom már, mit dörmögtem a Venusnak, de megjegyeztem az esetet. Azóta minden embert, aki megállt az utcán, messze elkerültem.

Helyszini közvetítés

Konferál Miklósi László

Amikor az utcán a vágatva dübörgő élet rohanása lassan belevész az éjszakába, mikor a gyárak nappali munkásait az éjszakai turnus váltja fel, mikor kiürülnek az egyetem padjai és az emberek többsége az álom karjaiba dobja fáradt testét, akkor egy új világ harcosai gyülekeznek itt is, ott is, szanaszét a városban. Eldugott pincékben és bérpaloták nanzard szobáiban lopott villanyáram gyúl, a máskor csendes diákszobákban, munkásotthonokban, bajtársi egyesületben az élet robotjától gyűrött arcú, de csillogó szemű fiatalok gyűlnek össze. Egész napi munka után oly jól esnék nekik is egy kis pihenés, de szemükben egy távoli cél eszményének viszfénye ragyog.

Ezek nincsenek megelégedve a mai igazságtalan társadalmi rend adottságaival. Nem lázadók, nem gyilkosok és mégis halált kívánnak, hogy abból új élet fakadjon. Egy egész társadalmi rendet ítélték halálra, s dolgoznak az újnak megépítésén. Egyetemista és munkásifjú cserélik itt ki gondolataikat. Tűzbe vetették Marx könyvét, de egyes lapjait megtartották. Forgatják a Quadragesimo Anno és a Rerum Novarum köteteit, vitatják Heller Farkas tanítását és esküsznek egy szegedi Páter tanítására, aki vezére, professora és atyja mindnyájunknak.

Itt nem osztogatunk ingyenruhát, ingyenebédet, az ifjak munkájának gyümölcse még nem is fakadt bimbóba, nem is ígér a közeljövő semmi anyagi hasznot és ők mégis odaadják az estéjüket, amikor más talán gondatlanul szórakozik, az éjszakájukat, szabadidejü-

A Délvidék első legnagyobb és legjobban felszerelt egyenruházati szaküzlete

Krier Rudolf egyenruha és polgári szabó
SZEGED, Klauzál tér 5 szám alatt.

Egyenruhák, katonai felszerelések, sapkák. Uri divatárak, öltönyök, felöltők.

Diák sapkák, cserkész felszerelések

ket, pedig holnap ismét kemény munka áll előttük, harc az életért és mégis itt vannak, szemük a lelkesedés tüzeiben ég, agyuk versenyt dolgozik az éjszakai gyárak dinamóival és hallgatják a bölcs Páter szavait!

A munkaprogram összeállítása most a vita tárgya. Egy tudós egyetemi professor fogja majd a keresztény politika alapelveit fölrajzolni. Rendszeres órák, melyekre eljárni mindenkinek szent kötelessége. Nem kényszerít katalógus vagy osztályfőnöki szigor, de az elmulasztott órákat mindenki igazolja. A Páter végzi a sociológiai oktatást, melyből colloqualni mindenkinek, — aki a klub tagja akar maradni — kötelessége. Szociális igazságosság és igazságtalanság, erkölcsi és anyagi szolidaritás, új útépités a Quadragesimo Anno és a Rerum Novarum útmutatása alapján a főbb címek, melyekkel rendszeresen foglalkoznak. A mának ezt a fiatalságát nem kell a nyomortanyákra elvezetni, hisz maga is szenvedő alanya ennek, de mégis kimennek a falura, a tanyára, Házházákra és Átokházára, reményt hinteni, segíteni. Lelkesednek a szolidaritás eszméért és kívánják, hogy a munkás aránylagosan részesüljön a gyár hasznából, hogy eltűnjenek azok az állapotok, melyek napi egy pengőért kényszerítik megélni, illetve éhenhalni az ízig-vérig magyar munkásságot, míg a másik oldalon ezer és ezer pengő fizetés, jutalék jut, minden munka nélkül. És sorolhatnám tovább az egész késő éjszakába, ami itt a testvéri szeretet táborüzénél, mint pattogó szikra vetődik elém.

Utakat keresnek és építenek ezek a fiatalok, utakat, melyek az ő verítékükből, munkájukból, álmatlan éjszakákból, lemondásukból és fanatizmusukból épül, amelyen egyszer diadalmas rohamra lendüléssel fognak előre törni.

Eszményt, ideált szívnak magukba, hogy ha létezők lesznek a magyar társadalomnak, akkor meg is valósíthatják ezeket az álmokat. Ezekkel a fiúkkal együtt dobbant a szívem és elémvetődött egy kép, egy kívánság: mikor fognak a mai vezető férfiak, gyárosok és kartellvezérek arról a szolidaritásról beszélni, amelyben nem az egyesek minél nagyobb haszna a cél. Mikor jutnak el a socialis igazságosság és igazságtalanság fogalmához? Mikor lépnek ki fényesen berendezett irodáikból és lakásaikból, hogy a nyomortanyákat is észrevegyék? Mikor?

Mikor fogják ezek fényes esti szórakozásaikat ily irányú munkával felcserélni? Mikor hagyják ott a parfüm-illatos bárók levegőjét, hogy a nyomor bűzét szétoszlassák? Mikor?

De hála Istennek, hallik az ifjúság rohanásának, támadásának dübörgése, s ők megcsinálják azt, amit ezek nem akarnak! Hogyan? Ők tudják!!

Vezéri értekezéslet

Szeptember hó 8-án vezéri értekezletre hívta össze dr. Balogh Győző egyetemi gyakornok a Verbőczy B. E. vezére, a szegedi bajtársi egyesületek vezéreit.

5 órakor nyitotta meg a gyűlést az elnöklő vezér, majd bevezető beszéde után örömmel üdvözölte a Délvidéki Ifjúságot, amelynek sorából a bajtársi egyesületek megértő együttműködésének lehetősége olvasható ki. Ennek a reményében és ebben a szellemben kívánja megbeszélni azokat a kérdéseket, amelyek az összes bajtársi egyesületek megoldandó problémái közé tartoznak.

A gyűlés tárgya a bajtársi egyesületeken kívüli egyetemi hallgatóság beszervezése volt, melyek eredményeképpen a következő határozatot hozták a jelenlevő vezérek.

A Foederatio Emericana szegedi egyesületei, a Turul Szövetség szegedi egyesületei, a MEFHOSz bajtársi egyesület vezérei megállapodtak a következőkben:

1. Az egyesületekbe be nem lépett egyetemi ifjúságnak bajtársi egyesületekbe való beszervezését közös célnak tekintik és a cél elérésére teljes egyetértésben fogják keresni az eszközöket.

2. A kitűzött cél érdekében elhatározták és kötelezettséget vállaltak arra, hogy mindennemű táncal egybekötött multságukon egy kedvezményes, u. n. bajtársi jegyet adnak ki a rendes belépőjegy kivül.

3. A bajtársi és a rendes belépő-jegy között legalább 100 százaléknak kell lenni.

4. Bajtársi belépőjegyre tarthat igényt a Turul Sz. egyesületeinek, a Foederatio Emericana Corporationainak és a DEFHE-nek, továbbá a FEFHE-nek, SZEFE-nek rendes tagjai.

5. Az ellenőrzés céljából egy öt tagú bizottságot állítunk fel, melyből két tagot a Turul, két tagot az Emericana és egy tagot a MEFHOSz jelöl ki az érdekelt egyesületek tagjai közül. A bizottságba delegáltak bármikor felválthatók, erről azonban azonnal értesíteni kell a szövetséget.

B. E.

»A keresztény szociális tanok elsősorban azokat a válaszfalakat akarják lerombolni, amelyeket a vagyon, a születés, a társadalmi állás emelt az emberek közé. És le kell dönteni azokat az osztály válaszfalakat, amelyeket mesterségesen azok emelnek az egyes társadalmi rétegek közé, akiknek érdekük, hogy az egyes osztályok egymással harcban álljanak. Első sorban az idegen kézben levő nagytőke és az a bünnös, mely az osztályok közötti ellentétet szítja. A magyar társadalomnak és a magyar megújulásnak életérdeke, hogy ezek az elemek eltűnjenek a közéletből s megvalósuljon a keresztény Magyarország társadalmi osztályainak a szolidaritása.«

Közi-Horváth